

Person vil kunne hengive sig til de første Nætter, naar han lægger sit Hoved paa Puden. Altsaa, Ministeriet gaar af, og da nu intet Land, heller ikke det lille Danmark, kan være uden Ministerium, skal vi have et andet til den Tid.

Saa er det interessante Spørgsmaal: Hvad er saa det for et Ministerium, vi faar, naar det radikale Ministerium er gaaet af? Der er her to Alternativer. Jeg mener, at vi, der støtter det nu siddende Ministerium, ja, jeg mener, at Vælgerne i Danmark i Almindelighed har Krav paa at faa at vide, hvad det nu er, der venter dem, naar dette Ministerium er gaaet. Jeg mener ikke, at disse Vælgere skulde være stillede saadan, at de en skønne Morgen vaagnede op og saa, at de levede under et helt andet Ministerium, et helt andet Regimente, end de nogen Sinde havde drømt om. Derfor mener jeg, at vi har Lov til at kræve en lille Smule Besked om, hvilke Planer det sammensmeltede Flertal af Konservative og Venstre, der mener at komme ind ved Valgene, har for Fremtiden. Jeg antager, at de har nogle Planer for Fremtiden. Jeg ved ikke, om de har lagt Planer sammen for lang Tid siden, men for ikke saa kort Tid siden gik man til fælles Partimøder og lagde sine Planer sammen.

Overfor et saa vigtigt Spørgsmaal som dette, hvem der skal være Ministre her i Danmark — personlig har det maaske ikke saa meget at betyde, men politisk set har det meget at betyde —, var det rart at vide, om de to Partier har lagt nogen Plan. Jeg lagde Mærke til, at det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt, Ordføreren for det konservative Folkeparti (Johan Knudsen), ligesom berørte dette Spørgsmaal i sin Tale. Han fortalte os, at det konservative Folkeparti stillede sig saaledes overfor Venstre, at det krævede Ligeberettigelse i politisk Henseende. Jeg vil gerne vide, hvad det betyder, ogsaa i den Forbindelse, jeg her har omtalt. Hvad betyder det, at det konservative Folkeparti skal være ligeberettiget med Venstre, naar den radikale Regering er gaaet, og vi staaar overfor Dannelsen af et nyt Ministerium?

Jeg sagde før, at jeg kunde tænke mig to Alternativer til den Tid. Jeg kunde tænke mig, at det blev Venstre, der dannede Regering, og at det konservative Folkeparti fik overladt den ligeberettigede Stilling sammen med Venstre at agere Flertal for det nye Venstreministerium i Fremtiden. Det er muligt, at denne Stilling ikke vil være absolut tilfredsstillende

for adskillige indenfor det konservative Folkeparti, men det er en Stilling, som det konservative Folkeparti eller dets For-gænger Højre før har indtaget og en Tid erklæret sig nogenlunde tilfreds med. Jeg siger: en Tid; for det gik jo i Stykker, det var et lidt voveligt Eksperiment, og det revnede da ogsaa, inden der var gaaet alt for lang Tid. Det var i Ministeriet Holstein-Ledreborgs Dage. Da skete der det uhyggelige, at en af Højres Folk blev forkølet, han blev hæs, og han talte i Folketinget med grov Stemme — og det styrtede Ministeriet Holstein-Ledreborg.

Naar man nu har den Erfaring for sig, at et Ministerium bestaaende af Venstremænd, der støtter sig til et Flertal i Folketinget, bestaaende af Konservative og Venstre, ikke sidder fastere i Sadelen, end at en hæs Højremænd kan styrte et saadant Ministerium, saa tror jeg nok, man maa være noget varsom med at gentage Eksperimentet i den nærmeste Fremtid. Lad os tænke os, at der kommer til at sidde et saadant Ministerium af Venstremænd efter Valget, og at f. Eks. det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck), der jo er noget udsat for Temperatursvingninger, en Dag blev hæs og forkølet og tiltalte det siddende Ministerium med en Stemme, som ikke var saa mild og behagelig, som Ministeriet kunde ønske det, og Ministeriet saa styrtedes, hvad saa? Nej, den Slags Ting tror jeg er for risikable.

Derfor maa man vist snarere tænke sig, at det er det andet Alternativ, som skal indtræffe, det Alternativ, at de to Parter, som de er Venner til, danner et fælles Ministerium, et Ministerium af Venstre og Konservative. Det er noget nyt her i Danmark; men det maa da kunne siges fuldstændig at tilfredsstille de Konservatives Krav om politisk Ligeberettigelse med Venstre. Om en saadan Ministerdannelselse i samme Grad vil tilfredsstille Venstres Mænd, skal jeg ikke kunne sige, men det bliver straks et helt andet Spørgsmaal. Om der er Planer lagt i saa Henseende, tør jeg ikke sige noget om. Vi ved ikke en Gang, hvorvidt man havde Planer i saa Henseende ved Fastelavsministerkrisen. Jeg er ganske vist nogenlunde paa det rene med, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) havde sin Ministerliste i Lommen, da han gik til Amalienborg hin Fastelavslørdag. Om det imidlertid var en Ministerliste, som omfattede baade Venstremænd og Konservative, ved jeg